

Verblijd u echter niet daarover

<http://mikeratliff.wordpress.com/2008/06/18/do-not-rejoice-in-this/>

Mike Ratliff, 18-6-2008

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling en voetnoten door M.V.

“De zeventig zijn teruggekomen met blijdschap en zeiden: Heere, zelfs de demonen zijn in Uw Naam aan ons onderworpen. Hij zei tegen hen: Ik zag de satan als een bliksem uit de hemel vallen. Zie, Ik geef u de macht om op slangen en schorpioenen te trappen en macht over alle kracht van de vijand; en niets zal u schade doen. Verblijd u echter niet daarover dat de geesten aan u onderworpen zijn, maar verblijd u erover dat uw namen opgeschreven zijn in de hemel” - Lukas 10:17-20)

Een tijd terug, in de late jaren '90, was er een periode dat ik mij in een geestelijke woestijn bevond. Eind 1991 werd ik gekozen als voorzitter van de diakenen in onze kerk in Oklahoma City. Maar enkele weken later verloren wij onze pastor en de associate pastor. Voor het grootste deel van 1992 hadden wij geen pastor. Wij hadden in die tijd mannen nodig om de kansel te vullen, maar dat was niet hetzelfde als het hebben van een pastor. Ik en de andere diakenen deden veel van het administratieve werk, het nemen van beslissingen en de bediening voor het lichaam. Slechts enkele weken nadat dit begonnen was werd ik door het bedrijf waar ik werkte verwittigd dat zij zowat iedereen zouden ontslaan, en ik was niet bij degenen die mochten blijven.

Ik was ongeveer 60 dagen werkloos, maar overdag, als ik niet ergens iemand interviewde, was ik in het kerkkantoor. Ik had de tijd om de mensen daar te helpen met het netwerk en de softwarepakketten die we draaiden. Haast gelijk met het vinden van een nieuwe job, hoorden we dat men een nieuwe pastor had gevonden. Ondertussen bleef ik altijd onderwijzen. Mijn wandel met God in deze periode was er een van mijn ogen gericht houden op mijn Heer en gewoon te doen wat voor mij gesteld werd. Het was een vreemde mix van vrede en vreugde, gecombineerd met verwachtende anticipatie op wat daarna zou komen.

Dit was in de vroege jaren '90. Maar, van zodra onze nieuwe pastor was begonnen, veranderde hij alles. Hij herstructureerde de kerk overeenkomstig de richtlijnen van de Saddleback Valley Baptist Church en Willow Creek. Hij wachtte tot ik gedaan had met het geven van de voorgeschreven cursussen over Openbaring, en schafte daarna het programma af. Van de ongeveer 15 leden en leraars in het programma, waren mijn vrouw en ik de enigen die in de kerk bleven na de eerste zes maanden van zijn komst.

Hij herstructureerde ook alle zondagochtendcursussen, en accommodeerde alles aan de leeftijdsdoelgroep, die ongeveer 15 jaar jonger was dan de onze. Ik ging toen in een periode van klinische depressie, en die werd nog heviger op 19 april 1995, toen de Murrah Federal Building in Oklahoma City gebombardeerd werd. Ik bevond mij in de explosiezone. Ik geraakte zo ondersteboven dat ik het bij tijden niet kon dragen. Wanneer ik met mijn pastor hierover wilde praten knikte hij gewoon en zei dat hij het begreep. Hij bood geen hulp of advies aan. Het was vlak daarna dat ik bij hem en zijn associate pastor werd geroepen om hen na het werk te ontmoeten op een etentje.

Wij kwamen samen in het On the Border restaurant¹, en tijdens de maaltijd lieten zij mij, en een andere diaken, weten dat zij veel problemen hadden en onze hulp zochten. Ik staarde hen verbaasd aan. Onze pastor vertelde mij dat alle oudere, mature gelovigen uit onze kerk vertrokken en vervangen waren door 20- en 30-jarige baby-christenen. Hij vond nu dat zij een volwassen leiding moesten krijgen en hij vroeg mij hen te onderwijzen. Ik was er zeker van dat dit een suggestie was van de associate pastor die een van onze voormalige diakenen was. Hij had schouder aan schouder met mij gediend in de tijd dat ik nog voorzitter was. Ik stemde ermee in. Het eerste jaar liep vrij goed. Ik hou van onderwijzen en ik maakte veel vrienden in die klas.

¹ On the Border is een Mexicaans voedsel restaurantketen in de VS en Canada.

Vlak nadat wij het tweede jaar startten werd ik geroepen om de pastor en de staf te ontmoeten. Zij zeiden dat mijn vriend de associate pastor, mijn plaats zou innemen om de cursus te geven. Zij boden mij de cursus aan die gesteld was voor mijn leeftijdsgroep. Dus, de volgende zondag verliet ik de 150 cursisten van 20- en 30-jarigen, en ging naar de 40-plussers, die met minder dan een half dozijn waren. Na die eerste cursusdag ontmoette ik in de hall een van mijn vorige studenten uit de 20- en 30-jarigen. Hij vroeg mij waarom ik weggegaan was en hij wilde dat ik terugkwam. Ik zei hem dat dit niet mijn eigen beslissing was.

Mijn depressie verbeterde niet. De enige hoogtepunten die ik in die tijd had, waren deze wanneer ik mij voorbereidde om les te geven en wanneer ik het Woord van de Waarheid recht sneed met mijn studenten. Het kon me echt niet schelen hoeveel mensen ik in mijn klas had. In feite was het zo dat deze kleinere klas veel lonender was vanwege de interactie. Ook waren dit meer mature gelovigen en zo konden onze besprekingen veel dieper gaan. Maar als de cursus over was, zakte ik weer weg in de put van de wanhoop, 's maandags wanneer ik terug naar het werk ging.

Ik vond het geen toeval dat ik gestopt was met gebed en bijbellezen, ongeveer gelijk met de tijd dat onze nieuwe pastor in het bestuur kwam. Ik kan me niet meer herinneren waarom ik stopte, maar het gebeurde en het resultaat was een meestal gebedsloze christen die vol zat met wrevel en woede.

Wij verhuisden naar Tulsa in 2000, en naar het Kansas City gebied in 2001. In 2004 trok God mij uit de woestijn. Dat nam verscheidene maanden in beslag, maar tegen augustus was ik haast altijd in gebed, in het Woord en de aanbidding. Dit was een keerpunt na dit dorre tijdperk.

Ik schrijf nu deze inzendingen voor [Possessing the Treasure](#) en draag bij voor het [Christian Research Network](#). Ik ben er soms over verbaasd hoe God deze bedieningen gebruikt. Maar ik geloof dat mijn beste tijd, namelijk dat ik het dichtst bij mijn Heer stond, die was toen ik voorzitter was en wij geen pastor hadden en ik daar bovenop werkloos was. Het was een tijd van toewijding en uiterste afhankelijkheid van God in alles. Daarna kwam de tijd sinds 2004 waarin God mij gebruikt heeft in de strijd voor de Waarheid.

Maar over zulke dingen moeten wij ons niet verblijden, we moeten ons focussen op het wonder van onze redding en ons daarover verheugen (Lukas 10:20). De beste tijden van dienst voor de Heer die ik had, waren deze hulpeloze tijden waarin ik in de put der wanhoop zat, maar Hij zou mij hoe dan ook toch genadig gebruiken. Ik kijk niet terug op dat gedoe met de implementatie van het Doelgerichte-Kerk-model, als een onheilstijd. In plaats daarvan zie ik God werken, in mij en anderen, omdat wij daar waren, en de mensen hadden de waarheid en de bediening nodig.

Sinds 2004 ben ik in een positie geweest waarbij ik gemakkelijk had kunnen roemen over wat God doorheen mij doet, maar ik weet wel beter. De dingen zijn nu anders, en ik hoop meer gelouderd te zijn, maar ik moet me verblijden in het feit dat mijn naam opgeschreven staat in de hemel in plaats van me te verheugen in succesvolle dienst of dat God mij gebruikt heeft. Waarom?

“Pas op voor alles wat sterker dreigt te worden dan uw trouw aan Jezus Christus. De machtigste mededinger bij uw toewijding aan Jezus is uw dienst voor Hem ... Het enige doel van Gods roepen is dat wij Hem behagen; de roeping is niet dat we iets voor Hem zullen doen. Wij worden niet gezonden om voor God te strijden, maar om door God gebruikt te worden in zijn veldslagen” - Oswald Chambers uit *My Utmost For His Highest* (NL: *Geheel voor Hem*), 18 januari.²

“Jezus Christus zegt: Verheugt u niet over de goede resultaten van uw dienen, maar verheugt u omdat ge in de goede verhouding tot Mij staat. Het gevaar bij alle christelijke arbeid is, dat men zich gaat verheugen over de goede resultaten en in het feit dat God u gebruikt heeft. Ge kunt op geen stukken na schatten wat God door u zal doen zolang ge in de goede verhouding tot Jezus Christus staat. Zorg dat uw verhouding tot Hem in orde blijft; dan zal Hij, wat uw omstandigheden ook mogen zijn en wie ge ook van dag tot dag moogt ontmoeten, stromen van levend water door u uitgieten, en het is zijn genade dat Hij het u niet laat weten. Als ge eenmaal in de goede verhouding tot God staat door verlossing en heiliging, bedenk dan dat wáár ge u ook bevindt, ge daar door God geplaatst zijt; en door de inwerking van uw leven op de omstandigheden rondom

² Uit de Nederlandse versie (“Geheel voor Hem”): u kan dit bij mij kosteloos bestellen (mailtje).

u zult ge Gods plan vervullen, zolang ge maar in het licht wandelt gelijk God in het licht is” - Oswald Chambers uit *My Utmost For His Highest* (NL: *Geheel voor Hem*), 30 augustus.²

Mijn broeders, God is goed! Ik ben zo dankbaar dat Hij mij doorheen deze omstandigheden van mijn leven gehaald heeft. Ik heb geen idee hoeveel Hij mij eigenlijk gebruikt en anderen geholpen heeft middels de levende wateren die Hij uitgiet via Zijn dienaren, maar, Hij doet het. Mijn vreugde moet gelegd worden op het feit dat ik de Zijne ben. Mijn naam staat opgeschreven in de hemel! Wat een wonder is dit! Laten wij wandelen in deze vreugde mijn broeders, en begrijpen dat Hij soeverein is.

Soli Deo Gloria!

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm